Călugărul filostilist Sava batjocorește lupta antiecumenistă a părintelui Ioan Ungureanu și a sătenilor din Orășeni

La o zi după ce a participat activ la risipirea Schitului Rădeni, călugărul Sava Lavriotul a ținut o conferință la Târgu Frumos, de ca și când nimic nu s-ar fi întâmplat cu o zi înainte.

Alături, în prezidiu, au fost protosinghelul Ieronim Cozma, organizatorul conferinței, protosinghelul Elefterie Tărcuța, cei doi ieromonahi greci cu care călugărul Sava a venit în România, despre care într-un articol din presa greacă online se spune că sunt adepți ai ideilor stiliste și monahul Efrem Prodromitul.

Traducătorul acestei conferințe a fost preotul Staicu, care nu luase parte, cu o zi înainte, la risipirea Rădeniului. După cum se vede din imagini, **audiența era alcătuită de vreo 40 de oameni**, unii dintre ei veniți de prin alte părți ale țării, probabil pentru a rotunji numărul.

La momentul 1.02.37 din conferință cineva din sală a pus întrebarea: „Putem avea comuniune de rugăciune cu cei care merg la slujbele părintelui Ioan Ungureanu?”. Întrebarea pare a fi prefabricată şi pusă chiar de către cei din prezidiu în mod intenţionat.

Arătând cât este de implicat în realitățile românești, la această întrebare, călugărul Sava întreabă, la rândul său: “Părintele Ioan Ungureanu ce mărturisește?”.

Preotul Staicu, într-o scenă de bufonerie, întreabă audiența: “Dumneavoastră ce știți?”. Nemaiașteptând vreun răspuns, dă personal răspunsul: “Este de aceeași mărturisire cu Mihai-Silviu Chirilă”.

Câțiva prin sală răspund: “Da”. Preotul Staicu plusează obraznic: “Este în ascultare față de Mihai-Silviu Chirilă”. La care călugărul Sava răspunde “mucalit”: “Se pare că în final a ajuns episcop Mihai-Silviu Chirilă”.

După care le transmite o explicație celor care îl ascultau: “Problema cu Mihai-Silviu Chirilă și cu ceilalți care este? De fapt, ei nu au întrerupt pomenirea. Vi se pare dur ce spun? Nu este dur, este adevărat. Din ce motiv spun asta? Atunci când ei spun că există episcopi care sunt ortodocși, cu toată că sunt în comuniune cu ereticii și îi acceptă pe aceștia, ei de fapt îi acceptă pe eretici prin acești episcopi. Un exemplu, ca să înțelegem. Părintele Matei Vulcănescu aparține Mitropoliei Pireului. El spune că este antiecumenist. Pomenește un episcop, pe Serafim de Pireu, care a acceptat sinodul din Creta, pentru că, din câte știți, sinodul Greciei a emis un comunicat prin care spune că acceptă sinodul din Creta ca ortodox, acest text l-a semnat și mitropolitul de Pireu. Prin cuvinte poate să spună că este împotrivă, dar este în comuniune atât cu Patriarhia de Constantinopol, cât și cu sinodul Greciei și cu Biserica din România și cu toți ereticii. Unde vedeți ortodoxia lui, de vreme ce credința ortodoxă se judecă în funcție de cu cine ai comuniune? Acestea sunt cele două extreme ale îngrădirii de erezie. Prima este Ioan Miron, care s-a dus la stiliști, iar a doua este teoria lui Mihai-Silviu Chirilă și a celor dimpreună cu el, care spune că comuniunea cu ereticii nu ne întinează”.

Răspunsul călugărului Sava este pe cât de iresponsabil, pe atât de schismatic.

Este iresponsabil pentru că **trebuie să fii absolut inconștient să spui despre părintele Ioan Ungureanu că “nu a întrerupt de fapt pomenirea”**, în

condițiile în care parohia Schit Orășeni, lângă Botoşani, este singurul loc din România în care Patriarhia duce lupte grele contra comunității care nu acceptă sinodul din Creta, iar părintele Ioan Ungureanu este unul dintre cei mai încercați preoți nepomenitori din România.

Răspunsul este schismatic pentru că reafirmă doctrina stilistă a călugărului Sava potrivit căreia nu mai există episcopi ortodocși în lume, că toți sunt compromiși pentru că nu au întrerupt pomenirea celor care au semnat în Creta, în ciuda faptului că fac mărturisire antiecumenistă.

Pentru a "demonstra" spusele sale, călugărul Sava a dat exemplul mitropolitului Serafim de Pireu, pe care l-a acuzat că este ecumenist pentru că a semnat declarația către popor a sinodului grecesc și are comuniune cu Patriarhia Constantinopolului, cu sinodul Greciei și cu Biserica din România.

Referitor la mărturisirea Mitropolitului Serafim, se cuvine să reținem:

1. Nu a participat la sinodul mincinos din Creta și nu a semnat documentele acelui sinod.
2. A fost primul care a analizat documentele minciunosinodului din Creta și le-a contestat.
3. A explicat modul în care a fost editată acea scrisoare către popor și că episcopii s-au trezit în fața faptului împlinit, nesemnând cu adevărat acea scrisoare.
4. Se opune deschis și la nivel internațional sinodului din Creta și ecumenismului.
5. Încurajează toate manifestările nepomenitorilor.
6. **A recunoscut canonicitatea nepomenirii printr-un raport publicat de Biroul antieretic**.
7. A cerut în nenumărate rânduri sinod de condamnare a ecumenismului și a sinodului din Creta.
8. A dat anatemei sinodul din Creta și ecumenismul, în Duminica Ortodoxiei din 2017.
9. A introdus o ectenie care se citește în fiecare sfântă liturghie în Mitropolia Pireului, care spune cam așa: "Doamne, trimite Preasfântul Tău Duh și curățește Biserica Ta de spurcata erezie a ecumenismului, și cu puterea Lui supune sub picioarele binecredincioșilor creștini sinodul mincinos din Creta".

Cu alte cuvinte, Mitropolitul Serafim face tot ce trebuie pentru a se opune sinodului din Creta, chiar și după standardele acrivice ale Sfântului Teodor Studitul, din *Epistola către Navcratie*. Ceea ce face Înaltpreasfinția Sa i-am cerut și noi mitropolitului nostru; dacă ar fi făcut acestea, nimeni nu i-ar fi întrerupt pomenirea, chiar dacă, din motive de strategie de luptă, rămânea în comuniune cu restul sinodului românesc (mitropolitului Teofan nu i s-a cerut niciodată să întrerupă comuniunea cu ceilalți ierarhi români).

Întreruperea canonică și necanonică a pomenirii

Toate acestea însă nu au nicio importanță pentru călugărul cu vederi stiliste Sava, care, printr-o logică simplistă, încearcă încă să mai păcălească pe unii naivi cu afirmații halucinante, potrivit cărora cei ce recunosc eforturile unor episcopi și Biserici Ortodoxe de a lupta în condițiile date contra ereziei recunosc de fapt erezia. Prin exemplul ales, cel al mitropolitului Pireului, de fapt monahul Sava se răfuiește cu părintele Matei Vulcănescu, pe care îl și menționează în „explicația" pe care o dă.

Despre semnarea acelei scrisori către popor a sinodului grecesc, părintele Matei Vulcănescu a dat pe siteul sfinției sale următoarea explicație la timpul potrivit:

> *Pentru a completa tabloul legat de receptarea Sinodului din Creta în Grecia trebuie menționate următoarele aspecte: În Sinodul Ierarhiei Bisericii Greciei, care s-a ținut după evenimentul din Creta, s-a stabilit doar să se facă o informare a poporului asupra a ceea ce s-a petrecut la Sinodul din Creta.*
>
> *Însă în Comunicatul de Presă al Sinodului Greciei s-a anunțat faptul că în Sinodul ierarhiei a fost acceptată expunerea Mitropolitului de Serres, Theologos, expunere ce a fost prezentată în Sinodul ierarhiei pentru a fi dezbătută și aprobată.*
>
> *Acest lucru însă a fost o dezinformare, pentru că* ***expunerea pro-Creta, în care se arăta modul de implementare în Biserica Locală a Greciei a textelor pseudosinodului din Creta, nu a fost acceptată de către Sinodul Ierarhiei Bisericii Greciei. Mulți ierarhi, avându-i în frunte pe IPS Ierotheos Vlahos și IPS Serafim de Pireu, s-au ridicat și au fost împotriva acestui text.***

În urma aflării de către ierarhi a faptului că există un comunicat de presă mincinos din partea Sinodului Greciei, IPS Serafim de Kithiron s-a deplasat de urgență la Arhiepiscopul Ieronim, cerându-i să scoată de pe siteul Sinodului acel comunicat mincinos, în caz contrar informându-l că va publica adevărul, anume că acel comunicat e mincinos.

Având în vedere faptul că acel comunicat nu a fost scos, IPS Serafim de Kithiron a dat un comunicat pe siteul Katanixis în care explica faptul că anunțul oficial al Ierarhiei dezinformează, textul ecumenist de acceptare a Cretei în Sinodul Greciei fiind de fapt respins (n. ed. Preot Matei Vulcănescu).

Dacă așa stau lucrurile, oare nu este absurdă, cu rea intenție și manipulatoare acuzarea mitropolitului Serafim pentru această adresă către popor și ignorarea cu bună știință a tuturor faptelor episcopului pentru denunțarea ereziei ecumeniste?

La un moment dat, călugărul filostilist Sava întreabă: "Unde vedeți ortodoxia lui [a Înaltpreasfințitului Serafim – n.m.], de vreme ce credința ortodoxă se judecă în funcție de cu cine ai comuniune?".

La această întrebare fie-mi permis să răspund cu o întrebare similară: **Unde se vede Ortodoxia călugărului Sava și a preotului Staicu, de vreme ce credința ortodoxă se judecă în funcție de cu cine ai comuniune, atunci când cei doi sunt prezentați de preotul Staicu în aprilie 2017 cântând la strana unei liturghii săvârșite de un "horepiscop" al episcopului excomunicat din Biserica Sârbă Artemie, iar la Târgu Frumos au stat la masă cu un cleric hirotonit de gruparea schismatică "Creștinii Ortodocși Autentici" și de un ieromonah care a afirmat, potrivit unor relatări din Grecia, la o conferință în Ptolemaida, că cei ce țin calendarul nou sunt eretici?**

Toată gândirea schismatică a călugărului Sava pornește de la faptul că cuviosia sa nu pricepe că **Ortodoxia este probată în primul rând de mărturisirea ortodoxă contra ereziei, ea fiind invalidată de comuniune doar acolo unde comuniunea este motivată de acceptarea de bună voie a ereziei celui cu care ai comuniune, nu și în cazurile în care există din alte motive decât aderența la erezia respectivă: frica, strategia pastorală, neștiința, neînțelegerea problematicii, reticența de a întrerupe pomenirea etc**.

Din acest motiv, mostră de gândire schismatică este și afirmația finală a monahului atonit potrivit căreia Mihai-Silviu Chirilă se află la extrema nepomenirii care consideră că părtășia cu ereticii nu întinează.

Aceeași gândire simplistă îl face pe călugărul prostilist Sava să nu observe că de fapt Sfinții Părinți sunt de aceeași părere, nuanțând lucrurile și spunând că **părtășia cu ereticii întinează în momentul în care erezia este acceptată de bunăvoie și cu convingere**.

Sfântul Atanasie cel Mare este citat de către Sfântul Teodor Studitul ca fiind autorul afirmației potrivit căreia "părtașii la erezie au aceeași vinovăție ca și ereticii propriu ziși", pentru ca în canonul sinodului din Alexandria din 362 (în *Pidalion*, canonul 3 al Sfântului Atanasie cel Mare) același Sfânt Atanasie să explice că **sunt vinovați ca ereticii cei ce acceptă și profesează erezia, o apără și o cred, pe când cei ce sunt părtași în ea din alte motive (neștiința, frica, neînțelegerea etc.) nu se întinează de erezie, pentru că nu o acceptă de fapt**.

> *Canonul Sfântului Atanasie cel Mare despre reprimirea celor ce nu s-au făcut părtași eresului de bunăvoie*

Cei ce s-au făcut părtași la erezie prin propovăduirea ei sunt reprimiți în Biserică în calitate de mireni, pe când cei ce au avut comuniune cu erezia, dar fără să o propovăduiască, au fost reprimiți în rangurile eclesiale pe care le-au avut, după pocăința necesară. Și atunci unde este întinarea celor ce nu au propovăduit erezia?

În cazul celor care o și contestă deschis lucrurile sunt și mai clare. Este o chestiune de logică elementară că cineva nu se poate întina de erezie în timp ce o

combate, doar pentru că din diferite motive, altele decât acceptarea ereziei ca fiind corectă, încă nu a reușit să întrerupă comuniunea liturgică cu ereticii. **Doctrina "întinării generale de erezie" este o invenție a călugărului Sava și a ucenicilor săi**.

Este adevărat că, prin pomenirea episcopului, preotul arată că mărturisește credința episcopului său, dar atunci când, deși îl pomenește la slujbe, critică deschis și public credința eretică a episcopului, se mai poate vorbi de întinarea cu erezie a acelui preot sau de propovăduirea credinței episcopului său?

Chiar dacă preotul respectiv, neîntrerupând pomenirea, nu face mărturisirea până la capăt, potrivit acriviei, iar din acest motiv cei ce au întrerupt pomenirea nu îl frecventează, el nu poate fi numit eretic. De altfel, și Sfântul Teodor îl numește pe asemenea **preot ortodox**, chiar dacă recomandă invitarea sa doar la sfințirea mesei, nu pentru că ar fi eretic, ci pentru că a-l sensibiliza să își ducă mărturisirea până la capăt (cum ar putea Sfântul Teodor să recomande ortodocșilor să cânte psalmi și să primească sfințirea mesei de la eretic?). Și încă Sfântul Teodor vorbește despre preoți cu viață personală îmbunătățită, nu despre cei care mărturisesc deschis contra episcopului eretic, pe care încă îl mai pomenesc.

Mai simplu spus, **părtășia la erezie despre care vorbește monahul Sava se produce atunci când există propovăduire deschisă, conștientă, liber asumată a ereziei sau comuniune cu ereticii dintr-o nepăsare desăvârșită față de starea acelora**. Atunci cel ce este părtaș la erezie este la fel ca ereticul de la care a învățat erezia. În celelalte cazuri, nu.

O spune Sfântul Atanasie cel Mare, Mihai-Silviu Chirilă și semnatarii Proiectului de Rezoluție din 2018 doar o aplică la o situație din România, în care aceste distincții sunt obligatorii, în condițiile existenței unui popor care a trecut prin ateismul de stat și încă nu are instrucția teologică necesară pentru a pricepe ce se întâmplă în viața bisericească, își respectă în mod firesc ierarhii (în România este primul caz de întrerupere a pomenirii din istorie) și nu este convins încă de faptul că ei sunt căzuți în erezie.

Această gândire simplistă, nesusținută nici de Sfinții Părinți, nici de Sfintele Canoane, l-a determinat pe călugărul Sava să afirme că și tainele sunt întinate de credința eretică a săvârșitorului lor, lucru consemnat de punctul 8 al deciziei adoptate la adunarea schismatică de la Roman și

care este o blasfemie și o negare a validității tainelor săvârșite de cei ce încă nu au fost condamnați sinodal.

De altfel „doctrina” monahului Sava este schimbătoare după propriile interese. Dacă până de curând explica prin unii „ucenici” (preotul Savin fiind ce mai vocal pe această temă) că formula de pomenire „pe toți arhiereii ortodocși” este schismatică și că doar formula „pe episcopul nostru…” e ortodoxă, acum, pentru că noii săi aliați din fostul Rădeni au respins acea formulă, în conferința de la Târgu Frumos a admis și varianta „pe toți episcopii ortodocși”.

Revenind la părintele Ioan Ungureanu, atitudinea călugărului prostilist Sava nu miră pe nimeni, deoarece și-a fundamentat doctrina schismatică pe astfel de afirmații personale, fără nicio legătură cu scrierile Sfinților Părinți sau cu Sfintele Canoane, lucru pe care i l-am sugerat în cele 35 de întrebări teologice la care este încă așteptat să răspundă.

> *35 de întrebări teologice despre corecta nepomenire, adresate monahului Sava și adepților „acriviei” cuviosiei sale*

Ceea ce miră însă este momentul în care lansează atacul la adresa părintelui Ioan Ungureanu, **adică la o zi după ce s-a risipit Rădeniul, când poporul credincios căuta disperat un loc unde să meargă la biserică**. **Prin această butaforie, călugărul Sava a vrut să se asigure că cei care rămân fără biserică după risipirea obștii de la Rădeni nu vor merge la părintele Ioan la Schit Orășeni, unde ar fi pierduți pentru cauza neostilismului pe care o urmărește de fapt monahul atonit**.

Din acest motiv s-a produs acest atac la adresa părintelui Ioan, un atac nedemn și iresponsabil din partea cuiva care nici măcar habar nu avea cine este părintele Ioan.

Singura discuție între părintele Ioan și acest călugăr grec a fost pe la începutul anului 2018, când acesta a încercat să îi ofere niște bani părintelui (de fapt, i-a propus să îi ofere oricât îi cere, oare de unde?), pe care părintele Ioan i-a refuzat politicos. Ne întrebăm câți alții cărora monahul le-a făcut o asemenea ofertă au refuzat-o politicos?

Surprinde neplăcut faptul că în acea adunare protosinghelul Ieronim

Cozma a tăcut și a încuviințat afirmația delirantă că părintele Ioan nu a întrerupt de fapt pomenirea, uitând că și-a pus semnătura alături de părintele Ioan pe documentul din august 2016, de întrerupere a pomenirii Mitropolitului Teofan, de la care a început mișcarea antiecumenistă în România.

Aceeași poziție a avut-o și protosinghelul Elefterie, care a acceptat prin tăcere batjocorirea celui mai încercat preot din Moldova și poate din țară de dragul unor idei extremiste care nu au nicio bază teologică.

Coincidență sau nu, deși se prefăcea destul de stângaci că nu știe nimic despre părintele Ioan, călugărul Sava a repetat cam aceleași argumente pe care protosinghelul Antim le-a spus ucenicilor săi vreun an de zile, de când și-a retras ucenicii de la Schit Orășeni, pe motiv că părintele Ioan "a semnat proiectul de rezoluție", "are comuniune cu Zisis", iar mai nou "face ascultare de Mihai Chirilă".

Din aceleași motive, părintele duhovnic Antim l-a alungat din scaunul spovedaniei pe unul dintre cei mai buni ucenici ai sfinției sale, părintele Ioan, pentru simplul motiv că acesta a refuzat să accepte ideologia schismatică a călugărului stilist Sava.

Timp de un an de zile, ucenici ai părintelui Antim încearcă, prin zâzania pe care o introduc în parohia Schit Orășeni, să destabilizeze o parohie care se află singură, părăsită și trădată de toți, în fața represiunii cumplite a sistemului ecumenist. Care dintre cei ce îl critică și îl batjocoresc pe părintele Ioan Ungureanu a suferit ceea ce au suferit acesta și parohia sa?

Cel mai amar i se reproșează părintelui Ioan Ungureanu însă caracterul și verticalitatea de care dă dovadă. În spatele explicațiilor "teologice" ridicole ale călugărului Sava, în spatele afirmațiilor și spectacolului jenant al preotului Staicu **se află frustrarea cumplită că părintele Ioan Ungureanu nu și-a trădat colaboratorii care i-au fost și îi sunt apropiați, așa cum au făcut mulți dintre sfințiile lor**.

Același lucru li se reproșează și celorlalți părinți ai Rezoluției din Ianuarie, care, în acest moment, sunt de fapt CEL MAI IMPORTANT SEGMENT DIN MIȘCAREA ANTIECUMENISTĂ DIN ROMÂNIA, corect ancorată teologic și continuatoarea efortului frumos din 2016 al poporului credincios care a refuzat să accepte erezia.

Cei ce îi acuză în mod mincinos pe acești părinți că "fac ascultare de Mihai-Silviu Chirilă" nu suportă să se privească în oglinda pe care le-o pune în față comportamentul acestor preoți, care le sunt un model de smerenie, demnitate, omenie, verticalitate, conștiință preoțească și monahală (în cazul celor care sunt părinți călugări).

Pentru a încerca să introducă dezbinarea între noi, călugărul Sava și preotul Staicu încearcă să acrediteze ideea mincinoasă că părintele Ioan "face ascultare de Mihai-Silviu Chirilă". Frustrarea călugărului prostilist Sava, care se visează *the president*, este atât de mare, încât își permite să spună "în glumă" că "Mihai-Silviu Chirilă a ajuns episcop", o afirmație cu care cineva responsabil nu ar trebui să se joace.

Faptul că între mine și părintele Ioan Ungureanu există **o relație de colaborare și consfătuire teologică, canonică și juridică**, **așa cum există și cu ceilalți părinți și așa cum a existat și cu mulți dintre cei care acum au trecut între timp în tabăra schismatică a monahului Sava**, este de neconceput de către niște oameni obișnuiți cu trădarea, cu mașinațiunile, cu loviturile pe la spate, pentru care conceptele de onoare și demnitate sunt asimilate de obicei cu păcatul mândriei, fiind la fel de blamate ca și acesta.

Dacă tot vorbim de cine face ascultare de cine, să ne uităm puțin în poza cu care prefațăm acest articol, "icoana" conferinței de la Târgu Frumos. Avem acolo doi protosingheli, părintele Ieronim Cozma și părintele Elefterie Tărcuța, un ieromonah, părintele Hariton, un alt ieromonah (hirotonit ce e drept la stiliști), părintele Evghenie, și un preot, doctor în teologie, cum nu uită să ne amintească asta niciodată, în cazul în care performanța teologică nu îl indică astfel, preotul Staicu.

Toți fac ascultare orbește de un simplu călugăr, în speță călugărul Sava, care, din punct de vedere liturgic, nu este cu nimic diferit de un mirean, adică nu face parte din ierarhia sacramentală a Bisericii, nu este diacon, preot sau episcop, motiv pentru care nu a fost învestit de către Hristos cu cele trei puteri: învățătorească, sfințitoare și conducătoare și nu i se cuvine să se afle în fruntea acestei lupte mai mult decât decât i se cuveni unui credincios oarecare.

Dacă adăugăm la acest tablou încă vreo trei protosingheli, vreo cinci preoți și

ieromonahi, care la rândul lor fac ascultare de acest simplu călugăr, dar și faptul că **monahul Sava își întemeiază pretenția de a fi ascultat orbește pe un pretins "mandat din partea Părinților atoniți", despre care presa greacă ortodoxă online ne spune că sunt o grupare de maximum zece călugări din Sfântul Munte cu viziuni stiliste**, nu putem să nu ne întrebăm: **Cine de cine face ascultare**?

> *Nepomenitori greci, despre strategiile stiliste ale monahului Sava și ale însoțitorilor săi în România*

Iar dacă acestui tablou plin de "ascultare" îi mai adăugăm, în mod la fel de cromatic, şi duhul obişnuit în care decurg cam toate "sinaxele" călugărului Sava, când, zâmbind "mucenicește", omoară numele şi cinstea fiecărui nepomenitor pe care nu şi l-a supus încă, spre satisfacţia preotului coleg Staicu, atunci este lesne de înţeles că, deşi vine din patria aghioritică a Sfântului Paisie Aghioritul, pe care l-a hulit de asemenea, nu are în drumul scurt al vieții până la mormânt amintirea acestuia (pe care orice monah o are cât trăieşte), ci "moare" de grija altuia, fără "durere şi dragoste pentru omul contemporan", semănând doar durere şi ură oriunde apare.

> *Monahul Sava l-a hulit, la București, pe Sfântul Paisie Aghioritul, numindu-l indirect "antipatristic și eretic"*

Am putea să ne întrebăm și de ce nu își exersează călugărul Sava valenţele "misionare" în spaţiul grecesc, permițându-le preoţilor români să înveţe cele ale credinţei drepte poporul pe care Hristos li l-a dat în grijă și pe care îl va cere de la sfinții lor, nu de la monahul respectiv.

La această ultimă întrebare însă cred că ne răspunde presa ortodoxă online greacă, de unde aflăm că în țara natală pe acest monah nu îl mai ascultă și urmează aproape nimeni de mult.

Dacă ne uităm la sălile din ce în ce mai mici, unde își ține conferințele din ce în ce mai tainice, și le comparăm cu cele în care își ținea primele conferințe în țară, credem că trendul din Grecia se aplică încetul cu încetul și în România.

Dumnezeu nu se lasă batjocorit și nu îi lasă batjocoriți nici pe cei ce, în aceste vremuri, încearcă după modestele puteri să lupte cu adevărat contra ecumenismului. Rădeniul este doar începutul sfârșitului schismei introduse în România de monahul Sava.

Citiți și:

> *Scrisoarea unei credincioase din Neamț adresată celor care au provocat căderea Rădeniului*